

Mindenkinek megvan a maga tehetsége

Interjú Kavaszánszki Orsolyával, a Tanítsunk Magyarorszáért program szociálpedagógia szakos hallgatójával

A program nyíregyházi mentornagykövete Kavaszánszki Orsolya, a Nyíregyházi Egyetem harmadéves szociálpedagógia szakos hallgatója.

A Tanítsunk Magyarorszáért kezdeményezést az a felismerés alapozta meg, hogy jó érzés továbbadni mindazt, amit tudunk, és látni, hogy ennek mások is hasznát veszik. Ezért létrejött egy főként kortárs mentorálási tevékenységekre alapuló program, amelynek célja kettős. Egyrészt a kistelepülésen élő általános iskolások támogatása tanulmányaik sikeres elvégzéséhez, másrészt pedig a kölcsönös tanulásról, egymás támogatásáról, a magyar közösségek megerősítéséről szól a Tanítsunk Magyarorszáért. A program célcsoportját a kistelepülésen élő általános iskolás tanulók képezik. A melléjük szegődő mentorok feladata, hogy megmutassák nekik a településen túli világ izgalmait és lehetőségeit – az állatkertet, a múzeumot, a középiskolákat, a vállalkozásokat, hogy lássák, hányféle foglalkozásból, hányféle jövőből választhatnak.

Nagytestvérré vált

A program egyik nagykövete Kavaszánszki Orsolya, a Nyíregyházi Egyetem harmadéves szociálpedagógia szakos hallgatója.

– Elkerülni nehezebb lett volna a programot – mondja nevetve Orsolya. – Korábban voltak olyan ismerőseim, akik mentorként részt vettek a Tanítsunk Magyarorszáért projektben. A tanáraink közül is többen érezték úgy, nekem is a csapatban lenne a helyem, ráadásul szeretek is gyerekekkel foglalkozni. Ez a harmadik félévem, hetedikeseikkel kezdtem egy csoporttársammal együtt, így a mentoráltjaim most már nyolcadikosok. Nagyon összeszoktam azzal a négy gyerekekkel, akivel rendszeresen foglalkozom, szinte már nagytestvéreimnek tekintenek.

Az elsődleges cél az, hogy a nehezebb helyzetben lévő gyerekeknek a nyolcadik osztály elvégzése után konkrét elképzeléseik legyenek arról, felnőttként mivel szeretnének foglalkozni. Ezért a munkám során nagy hangsúlyt fektetek a pályaeorientációra. Olyan szakmákat, képzési

lehetőségeket tudok nekik megmutatni, amelyeket korábban nem is ismertek. Egyszer elhoztam őket az egyetemre egy programra. Többen elcsodálóztak, milyen hatalmas épületek vannak itt a campuson és mennyi mindent lehet itt tanulni. Mondtam nekik, csak rajtuk múlik, hogy néhány év múlva akár ők is egyetemi polgárrá váljanak. Azt látom, mindegyiküknek megvan a maga kicsit tehetsége, csak meg kell találni és segíteni abban, hogy ezt ki is tudják bontakoztatni.

Mentorból nagykövet

Kavasánszki Orsolya egy év múlva végez az egyetemen, addig lehet mentor, ha nem tanul tovább.

– A végzésemig mindenképpen szeretném csinálni, de ha mesterképzés keretében folytatom a tanulmányaimat, akkor tovább is maradhatok a programban. Hatalmas segítőkészséget érzek magamban, örömmel tölt el az, ha valakinek az életéhez egy kis pluszt adhatok, ha ráirányíthatom a figyelmét valamire, amitől jobbá, gazdagabbá válik. Napról napra szembesülök azzal, hogy a mentoráljaim egyre motiváltabbak, javul a teljesítményük, gazdagodik a szókincsük. A szeretetük, a sok mosolyuk számomra azt mutatja, együtt, egy csapatként jó úton járunk. Hetente hat órát vagyok együtt a nagycserkeszi mentoráltjaimmal. Szeretünk együtt tanulni, szabadidős programokban részt venni. Látom, ahogy egyre jobban kinyílnak a világra, hogy vannak elképzeléseik, céljaik, amelyeket meg is akarnak valósítani. Az pedig engem is pluszban motivál, hogy most már én vagyok a Nyíregyházi Egyetem mentornagykövete, ami egyrészt büszkeséggel tölt el, másrészt pedig hatalmas felelősséggel is jár!

forrás: https://tanitsunk.hu/hu/article/mindenkinek_megvan_a_maga_tehetsege